

Ανθρώπων

Ο σύγχρονος άνθρωπος της

πόλης, ο λεγόμενος μικροαστός ή μεγαλοαστός, ανάλογα με το κοινωνικοοικονομικό του status, διακατέχεται ως επί το πολύ από μία νοοτροπία ακόρεστης πλεονεξίας, άμετρης φιλοδοξίας, απληστίας... Αυτά, βέβαια, δεν είναι παρά εκφάνσεις της πηγής του Κακού, που, κατά τη γνώμη μου, δεν είναι άλλη από αυτό που συνήθως αποκαλείται ως αλαζονεία, υπεροψία ή εγωκεντρισμός. Δεν υποστηρίζω, βέβαια, ότι η νοοτροπία αυτή είναι χαρακτηριστική μόνο του

σύγχρονου ανθρώπου των πόλεων. Τουναντίον, η ανθρώπινη αλαζονεία χαρακτηρίζει τους ανθρώπους κάθε τόπου και εποχής - άλλοτε σε μεγαλύτερο και άλλοτε σε μικρότερο βαθμό - αλλά η μελέτη του φαινομένου αυτού εκφεύγει του ενδιαφέροντος του παρόντος άρθρου. Εν προκειμένω, δεν σκοπεύω να ασχοληθώ με την ανθρώπινη αλαζονεία αλλά με κάτι άλλο το οποίο αποτελεί μία εκ των αμεσότερων συνεπειών αυτής. Σκοπεύω να ασχοληθώ με την Ματαιοδοξία των ανθρώπων...

Προσπαθώντας να προσδιορίσω το εννοιολογικό περιεχόμενο του όρου αυτού, θα έλεγα ότι Ματαιοδοξία είναι αναζήτηση της δόξας επί ζητημάτων τα οποία στερούνται πραγματικής σημασίας. Ματαιοδοξία είναι η αναζήτηση ανώφελων και άσκοπων πραγμάτων, η ίδια η υπερηφάνεια για ασήμαντα πράγματα. Αντικείμενο της ματαιοδοξίας είναι το «Εγώ», το οποίο χρησιμοποιώντας τον αυτάρεσκο ναρκισσισμό και την υπερβολική εκτίμηση των ικανοτήτων του ατόμου από αυτό το ίδιο, αποβλέπει στη δημιουργία εντυπώσεων στο κοινωνικό περιβάλλον και, μέσω των εντυπώσεων αυτών, στη συνεχή ικανοποίηση του αισθήματος της αυταρέσκειας. [\(περισσότερα...\)](#)